

POSTANOWIENIE

Dnia 12 października 2012 r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu – Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący Sędzia SA:	Dariusz Kłodnicki (spr.)
Sędzia SA:	Janusz Kaspryszyn
Sędzia SA:	Sławomir Jurkowicz

po rozpoznaniu w dniu 12 października 2012 r. na posiedzeniu niejawnym we Wrocławiu

sprawy z powództwa: (...) **Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością we W.**

przeciwko: (...) **Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w Ł.**

o zapłatę

na skutek zażalenia strony pozwanej

na postanowienie Sądu Okręgowego we Wrocławiu

z dnia 29 sierpnia 2012 r. sygn. akt X GNC 655/12

p o s t a n a w i a:

1. sprostować oczywistą omyłkę pisarską w sentencji postanowienia Sądu Okręgowego we Wrocławiu z dnia 29 sierpnia 2012r. w sprawie X GNC 655/12 w ten sposób, że oznaczy numer rachunku bankowego pozwanego jako: (...);

2. oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy we Wrocławiu udzielił powodowi zabezpieczenia roszczenia pieniężnego do kwoty 93.350,16 zł poprzez: zajęcie ruchomości pozwanego znajdujących się w siedzibie obowiązanego przy ul. (...) w Ł. i miejscu prowadzenia działalności przy ul. (...) w W. oraz zajęcie wierzytelności z rachunku bankowego pozwanego o numerze (...).

Opierając się na dyspozycji art. 730¹ § 1 i 2 k.p.c. Sąd uznał, iż roszczenie powoda zostało uprawdopodobnione załączonymi do pozwu dokumentami, zaś interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia wyraża się wykazanymi przez wnioskodawcę niespłaconymi zadłużeniami pozwanego względem jego wierzycieli na łączną kwotę 51.960,64 zł, co wynika z raportu informacji gospodarczej (...). Nadto Sąd oparł się na twierdzeniach powoda o utrudnionym kontakcie z pozwanym i pozostawieniu przez niego pustych pomieszczeń w miejscu prowadzenia działalności gospodarczej. Sąd skonstatował, że w świetle powyższego wielce prawdopodobnym jest, iż w razie nieudzielenia zabezpieczenia powodowa spółka może zostać pozbawiona możliwości wyegzekwowania świadczenia w drodze egzekucji.

Pozwany we wniesionym na nie zażaleniu wniósł o jego zmianę poprzez oddalenie wniosku o udzielenie zabezpieczenia ewentualnie o uchylenie postanowienia o zabezpieczeniu i przekazanie sprawy sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania, a także zwrot kosztów postępowania zażaleniewego i wstrzymanie wykonania zaskarżonego postanowienia.

W jego uzasadnieniu zakwestionował istnienie interesu prawnego powoda w udzieleniu zabezpieczenia, wskazując, że dane wpisane w Krajowym Rejestrze Długów nie odzwierciedlają rzeczywistego stanu rzeczy, bowiem należności, które tam widnieją są sporne, nie są objęte żadnym postępowaniem sądowym, a nadto zostały wpisane wyłącznie na podstawie faktur. Poza tym zaprzeczył jakoby zaprzestał prowadzenia działalności gospodarczej, przedstawiając na poparcie swych twierdzeń w tym zakresie zdjęcia swoich magazynów. Stwierdził również, że nie posiada żadnych zadłużeń publicznoprawnych, a na poparcie swojej dobrej kondycji finansowej przedłożył rachunek zysków i strat oraz bilans.

W odpowiedzi strona powodowa wniosła o jego oddalenie, negując rzetelność informacji ujętych w bilansie oraz rachunku zysków i strat oraz przedstawiając własną ich interpretację. Potwierdziła przy tym, że stan magazynów i pomieszczeń biurowych uwidoczniiony na zdjęciach jest faktem, niemniej jednak podkreśliła, iż znacznie obiegał on od stanu zastanego tam wcześniejszego tj. w 2010r. Strona powodowa odniosła się także do podanego przez pozwanego faktu płatności należności publicznoprawnych.

W replice na odpowiedź powoda skarżący podtrzymał swoje stanowisko zaprezentowane w zażaleniu i zaprzeczył okolicznościom, o których mowa w piśmie powoda. Ponadto dodał, iż roszczenie powoda nie zostało wystarczająco uprawdopodobnione i udokumentowane, co miało zostać wykazane w sprzeciwie od nakazu zapłaty.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Na wstępie należy wskazać, że w zaskarżonym postanowieniu Sąd Okręgowy popełnił oczywistą omyłkę pisarską w numerze rachunku bankowego obowiązanego, poprzez podanie w jednej z jego części o jedną cyfrę 7 za dużo, co podlegało sprostowaniu przez Sąd Apelacyjny w trybie art. 350 k.p.c. w zw. z art. 361 k.p.c.

Przychodząc do oceny zażalenie należało wskazać, że Sąd Okręgowy dokonał trafnej oceny, że na podstawie zgłoszonych w sprawie dowodów, a w szczególności faktur VAT i wezwań do zapłaty w połączeniu z umową łączącą strony, powód uprawdopodobnił swoje roszczenie. Powyższych okoliczności pozwany wprost w środku odwoławczym nie kwestionował, powołując się na argumenty przywołane w sprzeciwie, którym Sąd odwoławczy nie dysponuje.

Jeśli chodzi o drugą przesłankę zabezpieczenia roszczenia tj. interes prawny w jego udzieleniu, to po myśli art. 730¹ §2 k.p.c., istnieje on wtedy, gdy brak zabezpieczenia uniemożliwi lub poważnie utrudni wykonanie zapadłego w sprawie orzeczenia lub w inny sposób uniemożliwi lub poważnie utrudni osiągnięcie celu postępowania w sprawie. Ustalenie, czy zachodzi interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia, winno nastąpić w drodze ważenia usprawiedliwionych interesów uprawnionego i obowiązanego.

Na gruncie niniejszej sprawy, biorąc pod uwagę zebrany materiał dowodowy, w szczególności wygenerowany przez biuro informacji gospodarczej wyciąg z rejestru długów pozwanej spółki, wbrew stanowisku pozwanego, należało uznać, iż powód uprawdopodobnił interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia. Skarżący nie zakwestionował mocy dowodowej tego dowodu, nie wykazał także, że udostępnione przez ten podmiot informacje są nieprawdziwe. Zwrócić należy uwagę, że nie każda wierzytelność odnosząca się do podmiotu niebędącego konsumentem, może zostać umieszczona w tym rejestrze, lecz wyłącznie taka, która spełnia wymogi, o których mowa w art. 15 i następne ustawy z dnia 9 kwietnia 2010r. o udostępnianiu informacji gospodarczych i wymianie danych gospodarczych (Dz. U. nr 81, poz. 530 z zm.). Ustawa ta precyzuje także sposób usunięcia danych zarejestrowanych przez biuro informacji (art. 29 i następne) oraz wprowadza sankcje karne za podanie nieprawdziwych danych, bądź niezgłoszenie wygaśnięcia zobowiązania.

Pozwany nie twierdził, że uregulował zobowiązania ujawnione przez biuro informacji gospodarczej, nie wskazał także, że podjął kroki w celu usunięcia tych informacji jako mniemających odzwierciedlenia w rzeczywistości. Wysokość nieuregulowanych przez pozwanego zobowiązań oraz wzajemna współpraca stron w ostatnich latach uprawnia do konkluzji, iż brak zabezpieczenia może utrudnić wykonanie zapadłego orzeczenia, a to z uwagi na stan majątkowy pozwanej spółki.

Powyższej oceny nie zmienia przedłożenie przez pozwanego wydruków bilansu oraz rachunku zysków i strat. W pierwszym rzędzie należy zwrócić uwagę, że nie zostały one podpisane, a zatem nie stanowią one dokumentów prywatnych, lecz inny środek dowodowy, o którym mowa w art. 308 k.p.c.

Zgodnie z art. 52 ust. 2 ustawy o rachunkowości sprawozdanie finansowe danego podmiotu, na które składa się min. bilans oraz rachunek zysków i strat, powinno być podpisane przez osobę, której powierzono prowadzenie ksiąg rachunkowych oraz osoby umocowane do jej reprezentacji. Abstrahując jednakże od tej kwestii, należy mieć na uwadze, że zestawiając dane zawarte w tych wydrukach zasadnym jest wniosek, iż wynik działalności gospodarczej pozwanego w pierwszym półroczu br.,

w odniesieniu do wyniku z roku ubiegłego, uległ znacznemu pogorszeniu się.

W szczególności należy mieć na uwadze, że w przeciągu tego okresu aktywa spółki zmniejszyły się z poziomu ponad 16,4 mln zł do poziomu ponad 15,76 mln zł,

a wypracowany przez niego dochód wyniósł 55 tys., gdy w uprzednim roku wyniósł on blisko 581 tys. zł. Poza tym sam skarżący podniósł, że obecnie zмага się

z kryzysem, który dotknął jego branżę, a wielu wierzycieli, których suma na koniec I półrocza wynosiła ponad 9,84 mln, musi dochodzić na drodze postępowań sądowych i egzekucyjnych. Regulowanie na bieżąco należności publicznoprawnych przez pozwanego jest uzasadnione faktem, że w razie zaniechań w tym zakresie, zostałyby mu cofnięte zezwolenia na handel produktami na bazie alkoholu. Odnosząc się do stanu magazynów należy mieć na uwadze, że w oparciu o zdjęcia nie można dokonać oceny, które z towarów należą do strony pozwanej (magazyny te wynajmuje od spółki (...) sp. z o.o.).

Zaznaczyć w tym miejscu należy, że wniosek o zabezpieczenie powództwa, a także sposób zabezpieczenia znajdował oparcie w przepisie art. 747 pkt 1 k.p.c. Co prawda powód, a w ślad za nim Sąd Okręgowy, nie wymienił ruchomości, które miałyby zostać zajęte w ramach zabezpieczenia, niemniej jednak wskazana została kwota zabezpieczenia i miejsce, gdzie przedmioty te mają się znajdować, co piśmiennictwie uznaje się za dopuszczalne i wystarczające dla uwzględnienia wniosku (por. S. Dalka, Postępowanie zabezpieczające, Prob. Egz.i Sąd. 1993/3/47, J. Jagieła, Sądowe postępowanie zabezpieczające w praktyce komorniczej po zmianach w przepisach kodeksu postępowania cywilnego, PPE 2004/7-9.27).

Brak rozstrzygnięcia o kosztach postępowania zażaleniowego

i zabezpieczającego wiąże się z tym, że niniejsze postanowienie dotyczy kwestii wpadkowych, a zatem nie jest orzeczeniem kończącym postępowanie w sprawie,

w rozumieniu art. 108 § 1 zd. 1 k.p.c. Z tego też względu orzekanie o kosztach, na obecnym etapie postępowania, byłoby przedwczesne w świetle przywołanego przepisu.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Apelacyjny na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c., postanowił jak na wstępie.

(...)

1. (...)

2. (...)

3. (...)

MW